

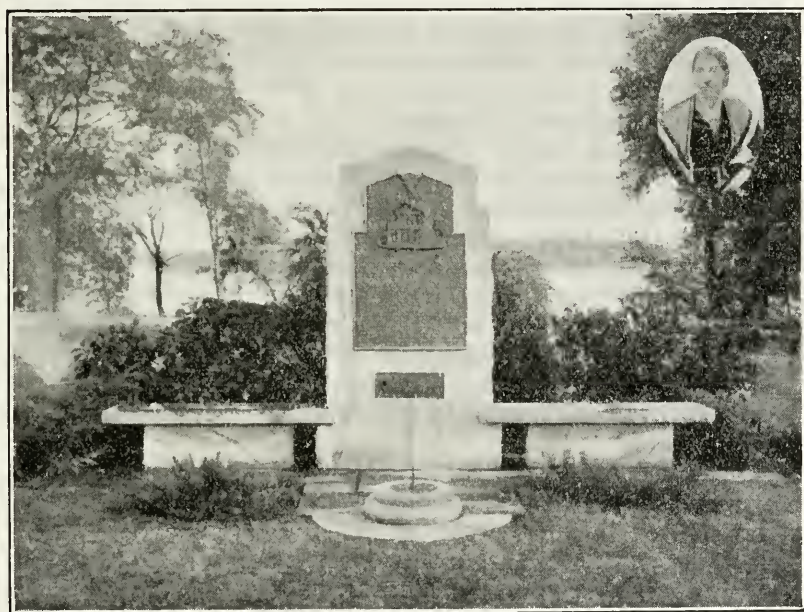
SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN F. O. R.
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nummer 6

15 MARTS 1937

86. Aargang

De sidste Dages Helliges Kvindelige Hjælpeforenings Monument.

Emma Hale Smith, Foreningens første Præsidentinde.

Dette Mindesmærke er rejst paa Pladsen i Nanvoo, Illinois, hvor Huset stod, hvori den kvindelige Hjælpeforening, nu Nationale Kvindelige Hjælpeforening, blev organiseret den 17. Marts 1842 af Profeten Joseph Smith assisteret af John Taylor og Willard Richards.

Mormons Bog.

De Oplysninger, som findes i denne Artikel, og som bestyrker de Sidste Dages Helliges Paastand, at Mormons Bog med sin Beretning om Amerikas Oldtidsbeboere, er af guddommelig Oprindelse, er taget fra nogle Breve, skrevet af Foredragsholder Hr. Cleon Skousen, efter at han havde holdt et Foredrag i Rotarianernes Klub i Santa Monica, Kalifornien, angaaende de arkæologiske Opdagelser i Mexico. Disse Breve var skrevet til interesserede Personer, som havde spurgt om videre Oplysninger angaaende førømtalte Foredrag, og Skribenten af denne Artikel har været heldig nok til at faa fat i Kopier af disse Breve. Henvisningerne til Mormons Bog er indsat af Skribenten.

Hensigten med denne Artikel er at fremstille for Lærerne, for intelligente, tænkende Mennesker, nogle faa af de mange Beviser for Mormons Bogs Guddommelighed, som de er fundet og bragt for Lyset ad videnskabelig Vej og i Særdeleshed af Smithsonian Institute, Washington, D.C., U. S. A. Dette Institute er en af de lendede, videnskabelige Institutioner i Verden.

Hr. Skousen siger: »Smithsonian Institute«s Opmærksomhed blev først henledt paa Mormons Bog af James H. Fairchilds, en Redaktør i New York. Til at begynde med tog man ikke Bogen alvorlig, fordi man ikke kendte noget, der muligvis kunne bevidne Beretningen, den indeholdt. Det godkendtes, at den indeholdt mange filosofiske Læresætninger; men man tænkte ikke, at Bogen havde nogen historisk Værdi, før omkring 1884. Flere Medlemmer af Smithsonian Institute var rejst med en Ekspedition til Mexico, hvor de fandt Oldtidslevninger fra en højt civiliseret Race.«

Arbejdet gik imidlertid langsomt, og det var først i 1920, at Smithsonian Institute officielt anerkendte Mormons Bog, som en værdifuld Beretning. Alle de arkæologiske Fund til Dato, fandt man passede efter Mormons Bogs Beretning, saa Lederne af det arkæologiske Departement besluttede at opsøge nogle af de store Byer, som der fortaltes om i Mormons Bog.

»I de sidste 15 Aar har Institutionen gjort en bemærkelsesværdig Fremgang i sine Undersøgelser angaaende de amerikanske Indianere, og det er sandt, at Mormons Bog er blevet benyttet, som Haandbog ved saa godt som alle de betydningsfulde Opdagelser. Da Charles Lindberg for 5 Aar siden fløj over Sydamerika saa han mange hidtil ukendte Byer, som Arkæologerne i Smithsonian Institute

allerede havde kortlagt efter Beretninger i Mormons Bog. Bogen er nu henvist til af Institutionens Medlemmer, som en Autoritet, og er anerkendt af alle fremragende, studerende i denne Branche.«

I det følgende fremsættes en Sammenligning af det som Smithsonian Institute har fundet, og Beretningen i Mormons Bog. Som en Slags Forord lad mig sige, at Smithsonian Institute har draget sine Slutninger fra deres arkæologiske Opdagelser, Indianerstammernes Historier og Mytologi og Oplysninger fra Mormons Bog.

I det følgende er Smithsonian Institutes Udtalelser fremsat først og derefter den tilsvarende Beretning eller Forklaring fra Mormons Bog.

A. Amerikas oprindelige Beboere kom til Landet imellem 700 og 600 Aar før Kristi Fødsel.

Mormons Bog indeholder en Beretning om et Folk, der kom fra Jerusalem til Amerika omkring Aar 600 før Kristus. (1ste Nephi Bog 10: 4.)

1. De kom sandsynligvis med Skibe og bosatte sig i Bjærgene i Syd-Amerika.

De kom i Baade og bosatte sig paa Vestkysten af Syd-Amerika, omtrent hvor det nuværende Chili findes.

2. De var oprindelig hvide Folk, men havde muligvis en Indblanding af et Mørkt-Blods-Folk, hvilket nu og da kom til Syne i Form af en mørkere Race, som synes at have været i bitter Opposition til den hvide Gruppe.

De var hvide Folk, men paa Grund af Ugudelighed, forbandede Herren en Del af dem med en mørk Hudfarve, at der blev to Nationer eller Folk, et hvidt og et mørkt, og med Undtagelse af korte Perioder nu og da søgte den mørke Gruppe stadig Konflikt og Krig med den hvide Gruppe.

3. Institutionens Opdagelser er endnu ikke fuldstændige, men viser den Kendsgerning, at det hvide Folk var en højlig civiliceret Race.

Disse Folk er beskrevet i Mormons Bog, som en Race af høj Civilisation og Kultur og var dygtige i Brugen af Cement (Helamans Bog 3: 7.), Jern, Staal, Kobber, Messing og de kostbare Metaller (2. Nephis Bog 5: 15).

B. Geologiske Forstyrrelser (Jordskælv) omkring Aar 50 efter Kristus affolkede saa godt som hele Landet, men de to Stammer synes at have formeret sig stærkt og spredt sig over hele Landet fra Alaska til Argentina omkring Aar 300 efter Kristus.

Mormons Bog beretter, at Landets Indbyggere blev næsten udryddede ved Jordskælv og Storme, ved Jesu Korsfæstelse i Aaret 34 efter Kristi Fødsel (3 Nephis Bog 8.).

Derefter formerede de sig stærkt i de næste 300 Aar og spredte sig ud over baade Nord- og Syd-Amerikan (4 Nephis Bog og Mormon).

C. Borgerkrig brød tilsyneladende løs mellem de to Race, og den hvide Race blev udryddet med Undtagelse af nogle faa Stammer, som er blevet fundet paa Øerne ved Chilis Kyst.

Efter at have levet to Hundrede Aar i Fred begyndte Ugudeligheden atter at tage Overhaand i Landet, og Krig udbrød atter (Mormon 1. Kap. til 6. Kap).

1. Den hvide Race synes at være blevet drevet mod Nord og Syd.

2. Den sidste Kamp synes at have staaet i Nærheden af de store Indsøer, hvor mange Beviser derfor er blevet fundet.

Mormons Bog beretter, at de to Folk begyndte deres Krige i Panama (Mormon 3: 4—5). Den hvide Race blev drevet mod Nord og Øst op i Nærheden af de store Indsøer, hvor det sidste store Slag fandt Sted, og den hvide Race fulstændig udryddet.

De ovenstaaende Oplysninger er kun en ringe Del af det, der kunne fremføres for at bevise de Sidste Dages Helliges Paastand om Mormons Bogs Guddommelighed. Men hvis det kan tjene til at vække Interesse hos en eneste Sjæl til at foretage en alvorlig Undersøgelse af denne vidunderlige Bog er Hensigten med denne Artikel opnaaet.

Paul B. Tanner,

Til den kvindelige Hjælpeforening i Danmark.

Den 17. Marts bliver det 95 Aar siden den Kvindelige Hjælpeforening blev organiseret — 95 Aar siden vor himmelske Fader drejede Nøglen om for Kvinderne og gav dem Lejlighed til Udvikling og social Tjeneste, og paa denne mindeværdige Dag sender jeg mine kærligste Hilsener til Hjælpeforeningens Søstre i den Danske Mission.

Skønt jeg ikke kan tage eder i Haanden og udtrykke mine Følelser mundtlig, føler jeg, der er et usynligt Baand, der knytter os sammen i Fællesskab, Kærlighed og Hengivenhed.

Som jeg ser tilbage over det svundne Aars Arbejde, føler jeg en vis Tilfredshed med den Fremgang, vi har

gjort, og den vidunderlige Aand, som gør sig gældende blandt Søstrene i den Kvindelige Hjelpeforening. For denne Fremgang maa vi takke de lokale Arbejdere i de forskellige Grene for deres utrættelige Flid og deres Loyalitet.

Vi Søstre har meget at være taknemlige for — taknemlige for de Kvinder, som i tidligere Dage lagde Grunden til denne vidunderlige Organisation og for alt, hvad de har udrettet. Taknemlige for den Støtte Præstedømmet har ydet os, og de Velsignelser vi har nydt ved deres Hjælp.

Verden trænger i Dag til den Vejledning og Inspiration, som kommer fra vor himmelske Fader. Som Individuer og som en Gruppe maa vi holde os nærmere til ham og søge gennem ydmyg og oprigtig Bøn at nyde hans Aands Vejledning. Den Kvindelige Hjelpeforenings Mission er at give Hjælp og Lindring til dem, der er i Trang — at give af vor Tid, Evner og Midler for andres Velfærd, og vi maa give ikke alene med vore Hænder, men med vore Hjerter. Saligere er det at give, hellere end at tage, og lad os huske, at hvad som helst vi gør mod den mindste af Guds Børn, det gør vi imod ham. Meget godt kan udrettes, naar der er Enghed og Samarbejde, og Kærlighedens Aand til at tjene andre er til Stede samt Villighed til at arbejde, hvor som helst vi bliver sat af dem, der præsiderer over os.

Foreningens Formaal er at gøre Kvinderne til bedre Mødre og bedre Husmødre. Lad os derfor søge at udnytte den Lejlighed, der bydes os med en stadig Bøn i Hjertet, at vi maa blive saaledes inspireret, at vi ikke skal gaa glip af noget, som vor himmelske Fader ønsker, vi skulde lære.

Vi er engageret i en stor Gerning, der fortjener det bedste, vi formaar. Med alle dens Velsignelser lad os gaa fremad med Tro og Frimodighed, styrket ved Ønsket om at adlyde Evangeliets Love og Ordinancer. Lad os bruge vore Evner og Kræfter til at bekæmpe det onde, og grundfæste Retfærdighed paa Jorden og berede os for vor Herre og Frelsers komme.

Maa vor Fader i Himlen velsigne eders Bestræbelser paa at tjene ham, og maa I altid nyde hans Aands Vejledning.

Eliza S. Petersen

Præsidentinde. Danske Mission.

Nationale kvindelige Hjelpeforening.

Det er mig en Glæde at sende Fødselsdags-Lykønskning-

ger og en kærlig Hilsen til de kære Søstre i den Kvindelige Hjelpeforening i den Danske Mission paa Foreningens 95 Aars Fødselsdag og takke eder for den Iver, som I har udvist gennem det sidste Aar for Foreningens store Sag.

En af de mest betydningsfulde, inspirerede Bevægelser, paabegyndt af Profeten Joseph Smith, var den officielle Anerkendelse af Kvinderne i Kirken. Da Kirken kun var 12 Aar gammel blev Kvinderne givet en Organisation, hvilket gav dem Lejlighed til at udøve deres Menneskekærligheds Instinkt og til aandelig og intellektuel Udvikling.

Dette var i Særdeleshed bemærkelsesværdigt idet det kom paa en Tid, da der ingen Klubber eller Organisationer fandtes for Kvinderne med Undtagelse af nogle enkelte Syklubber, paa en Tid Kvinden ikke havde megen Ret i Verden, da gifte Kvinder stod under deres Mænds Formynderskab og havde ingen Ejendomsret, kunde ikke raade over deres egne fortjente Penge, uden deres Mands Tilladelse, da de efter Loven ingen Ret havde til deres egne Børn, da Kvinden ikke kunne vidne i Retten, selv om de kunne dømmes for Forbrydelser af Retten; da ingen Kvinde i Verden havde Stemmeret; og der var kun et Kollegium i de Forenede Stater, der aabnede sine Døre for kvindelige Studenter.

I vore Tanker kan vi se disse Kvinder, som mødte den 17. Marts 1842, efter Indbydelse af Profeten Joseph Smith. De var uden Tvivl fyldt med Undren, Haab og Forventning for dette var i Sandhed en Forandring.

Profeten forklarede Hensigten og Formaålet med den Kvindelige Hjelpeforening, hvorefter Foreningen blev organiseret med en Præsidentinde, Raadgivere, Sekretær og Kasserer.

Præsident Smith gav dem derefter Instruktioner angaaende deres Arbejde. Dette var nødvendigt, for disse Kvinder havde aldrig før talt eller bedt i en Forsamling og havde ingen Erfaring i Organisationsarbejde. Han anbefalede dem at lede deres Møder efter parlamentariske Regler.

Paa det første Møde lagdes der Planer for Foreningens Arbejde, thi der var meget at gøre. Der var Problemer, som Fattigdom, Arbejdsløshed, Husly for Emigranter, Sygdom og Transportation.

Medlemmerne af Nauvoo Kvindelige Hjelpeforening blev Pioner-Kvinderne paa de store Ørkenstrækninger, uden regulære Møder, men med Aanden af deres Arbejde i hvilket de fortsatte enkeltvis; thi der var nok for dem at gøre paa disse farlige Rejser.

Tiltrods for Farerne, der omgav dem og de Lidelser og Sorger, som de maatte gennemgaa var de villige til at

hjælpe til med at bane Vej tværs over den store amerikanske Ørken for at grundlægge et Rige i det fjerne Vest.

Saasnat Byer og Landsbyer blev grundlagt i Utah, blev der i hver eneste af dem organiseret en lokal Enhed af den Kvindelige Hjælpeforening.

Da Foreningen var 50 Aar gammel havde den 25.300 Medlemmer; da den var 75 Aar gammel havde den 45.339 og paa sin 95 Aars Fødselsdag 72.093. Fra den lille Begyndelse har den Kvindelige Hjælpeforening vokset til den omspænder Jordkloden. Den har Grene i 44 af de 48 Stater i Unionen, i Kanada, i Mexico, i de fleste af de europæiske Lande, i Lille-Asien, Syd-Afrika og Øerne i Stillehavet. Ialt er der 744 Grene.

Organisationen fremmer to store Programmer: Velfærd og Oplysning. I sit Velfærdsarbejde hører Foreningen til Familiegruppen, idet den giver sine Kræfter til Familienarbejde i alle dets Brancher. Den søger at fremme det normale Liv for Familien og Samfundet. Dens Formaal er at beskytte, opholde og om nødvendigt genoprette Familien.

I sin Oplysningsaktivitet har Foreningen indstiftet et Program af Undervisning for voksne udført paa ugentlige Møder, som holdes i dens 744 Grene, hvor alle Medlemmerne tager Del. Programmet er ens alle Vegne, saaledes at paa en bestemt Tirsdag i hver Maaned bliver den samme Lektie givet i alle Grene over alt i Verden, givet paa 13 forskellige Sprog.

Paa denne Forenings 95 Aars Fødselsdag, lad alle dens Medlemmer tilsammen sige — al Ære til Profeten Joseph Smith, først for hans Anerkendelse af Kvinden og dernæst for hans Trø paa Kvinden, som han udviste ved at give dem Lejlighed til Udvikling.

Amy Brown Lyman.

En Vej eller anden Vorherre ved Raad;

Maaske ikke min Vej,

Maaske ikke din Vej,

Og dog ad sin egen, Vorherre ved Raad.

Ved „Den kvindelige Hjælpeforening“'s 95 aarige Fødselsdag.

Kære Søstre!

Et Aar til er gaaet. »Den kvindelige Hjælpeforening« som Joseph Smith stiftede den 17. Marts 1842, nærmer sig stærkt de 100 Aar. Og jeg kan ikke lade være med at tænke frem i Tiden. Mon der til den Tid er Fred paa Jorden. Har Umoraliteten sejret endnu mere paa denne Guds Jord, som Menneskene har forvaltet saa slet. Mer end nogen Sinde har vi Brug for Kærlighed og Tillid til hverandre. — For aandelig Udvikling, saa vi kan være rede til at møde det, som kommer.

Al Sandhed kommer fra Gud. Og Sandhed er Kundskab om Tingene, som de er, som de var, og som de vil blive.

Joseph Smith har sagt: Et Menneske bliver ikke hurtigere frelst, end det kan erhverve Kundskab. En større Filosofi er aldrig udtalt. Thi hele vort Liv, skulde være en Stræben efter at blive Gud lig, saa vi engang kunde komme i hans Nærhed. Og dertil har vi faaet vor Handlefrihed. Brug den paa den rigtige Maade i det Godes Tjeneste. Vort Indre raader vi selv over. Ingen jordisk Autoritet kan forbyde et Menneske at være en Hellig. Kun Gud kan se i vort Indre. Og glem ikke, som vi tænker, saadan er vi.

»Den kvindelige Hjælpeforenings« Opgave er at hjælpe de syge, de fattige og trængende, det er et Kærlighedsarbejde i rigt Maal. Og det kan kun udføres paa den rigtige Maade, ved Bøn, Vilje og Arbejde. Og saa vil Velsignelsen af vort Arbejde ikke udeblive.

»Den kvindelige Hjælpeforening« har de bedste Lektier i Kirken. Hvis Lærerinden tilfulde forstaar at give Lektierne, vil disse være et stort Plus for vor aandelige Udvikling. (Alle gode Bøger er Led i Frelsningsplanen.) Og lidt efter lidt vil tænke og handle bedre, end vi hidtil har gjort. Og have mere gensidig Respekt for hinanden, derved vil vi opnaa de bedste Resultater af vort Arbejde, og dette vil tilfulde blive et Kærlighedsarbejde. Der er intet, der kan sammenlignes med den Glæde, vi føler i vor inderste Grundvold, efter at vi har udført noget godt. Det største af alle Bud er Kærlighedens Bud. Er vi alle, som arbejder, i Besiddelse af denne Følelse, vil »Den kvindelige Hjælpeforening« gøre store Fremskridt i det kommende Aar. Thi vi Kvinder, som er sat til at udføre Arbejdet, har ogsaa Ansvar. Joseph Smith gav Kvinderne Ligeretsstilling Side om Side med Mændene. Og det er vort store Kald

selv at administrere og lede dette Arbejde til Guds Pris og Ære.

Mit Ønske for det kommende Aar er, at vi alle maatte have Fællesskabets og Kærlighedens Aand. Og Arbejde i fuld Harmoni med hinanden. Saa vil vi ogsaa være i Stand til at føre »Den kvindelige Hjælpeforening« frem til et større Medlemsantal.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne vil jeg sige Søstrene en inderlig Tak for det gode Arbejde, de har udført, baade her i Hovedstaden og hvorsomhelst ude i Grenene. Et Arbejde har været udført til de syge og fattiges Vel.

Maa Gud velsigne eder alle i Fortsættelse af Arbejdet.

Tyra Andersen

Præsidentinde.

Et Aar er atter svundet.

Et Aar er svundet, og vi fejrer nu den 17. Marts 1937, den kvindelige Hjælpeforenings 95-aarige Fødselsdag. Om vi vil se tilbage paa den Tid, som er gaaet, vil vi erfare, at meget Arbejde er udført inden for denne Organisation. Hvor meget er ikke gjort for Kvinden gennem Den kvindelige Hjælpeforening, og hvad har denne store Udvikling ikke ment for Kvinden i sin Helhed? Men saa den enkelte, har det gavnet dig eller mig? Det er et Spørgsmaal vi maa besvare for os selv.

Kristus har sagt: Den største iblandt eder er alles Tjener. Er vi i Besiddelse af dette Tjenersind? Om vi vil være ydmyge, kærlige, tilgivende og forstaaende overfor vore Medmennesker, vil vi igen høste disse Ting. Thi Herren har sagt: »Hvad du saa saar, skal du og høste!«

Lad os da prøve os selv og ikke rive ned, hvad andre bygger op, for kun gennem forenet Arbejde og Sammenhold kan Den kvindelige Hjælpeforening og samtidig Kirken have Fremgang. Et hvilket som helst Arbejde vi udfører, stort eller lille, udført med den Tanke, at det er et Kald fra Gud, vil bringe os Velsignelse.

Den kvindelige Hjælpeforening er alsidig, og Kundskab og Udvikling er et stort Led i Arbejdet, thi ingen kan blive frelst i Uvidenhed. Det er en Betingelse for Fremgang, at vi tilegner os saa megen Kundskab som mulig, og vil vi flittig bruge disse Midler som Herren vor Gud har givet os, kan vi tilegne os store Værdier, thi Kundskab, Vished og Tro er et Værn mod det Onde. Jo større Kundskab,

des større Lys. Lad os Kvinder da trakte efter alt, hvad der er dydigt, elskværdigt, prisværdigt og godt, vi vil da i det Aar, som kommer være i Stand til ved fælles Hjælp at naa mere end i det Aar, der er gaaet.

Mit Ønske og Hab for D. K. H. skal da være, at vi alle maa udføre det Kærligheds- og Barmhjertighedsarbejde, som vor himmelske Fader har kaldet os til, for derved at være med til at fremme Herrens Værk.

Petrine Nielsen

Randers Gren.

Kvindelig Hjælpeforenings Fødselsdag.

Den 17. Marts — 95 Aar siden Profeten Josef Smith organiserede Den kvindelige Hjælpeforening. Det var i Aaret 1842, de, der har læst noget af Kirkens Historie, vil være klar over, hvilken kritisk Periode dette, og de efterfølgende Aar var for Kirken. Det var i den Tid, da Følgeslerne og Bitterheden mod Datidens Hellige og Profeten Josef begyndte. At Profeten paa et Tidspunkt, hvor hans eget Liv var i Fare, fandt Anledning til at tænke paa de fattige og lidende, beviser, at han havde været inspireret til at oprette en Hjælpeforening.

Foreningens kolossale Udvikling er nu af mægtig Betydning, og den er en af Kirkens bedste Støtter.

Jeg erindrer nogle Ord, jeg engang har læst, som stammer fra Brigham Young: »Søstre! Om I ser nogle Børn i eders Nabolag springe omkring daarligt klædte og barfodede, saa siger jeg eder, at I skulde hjælpe dem og lindre deres Nød.

Og om I ser nogle midaldrende eller ældre Mænd og Kvinder, som behøver Hjælp, saa bør I skaffe dem noget at gøre og sætte dem i Stand til at forsørge sig selv. Der som en Broder eller Søster er nøgen og fattes den daglige Næring, men nogen af eder siger til dem: Gaa bort i Fred, varmer eder, mætter eder, men ikke giver dem det, som hører til Legemets Nødtørft, hvad Gavn er det?«

Disse Ord af Jakob samt Brigham Youngs Ord har lært mig at føle det Ansvar, der hviler paa Den kvindelige Hjælpeforening og paa os smaa, som er sat til at lede Arbejdet her.

Om vi maatte forstaa til fulde at gøre Guds Villie og være villige Redskaber i hans Haand, er min ydmyge Bøn.

Sophie Hansen

Odense Gren.

Ungdomsstævnet i Odense.

»Hvorledes gaar det med Ungdomsstævnets Arrangement?« spørger vi Ældste William Ørum Pedersen, som ogsaa er Radaktør for Ungdomsstævnets store Program.

»Udmærket! Hovedbestyrelsen har den sidste lange Tid arbejdet under Højtryk for at faa hele Arrangementet til at klappe bedre end nogensinde før, og desuden skal det hele være tilrettelagt og Programmerne trykt og udsendt før Paaske.«

»Vil der ske noget nyt ved dette Stævne?« spørger vi atter. — »Ja, absolut,« svarer Broder Pedersen, »det er jo første Gang, at Stævnet holdes i Odense, og da vort Medlemsantal der er forholdsvis lille, har vi anset det for vor Opgave ved dette Stævne at vække Odenseanernes Interesse og gøre dem bekendt med »Hvad Mormonismen virkelig er«. — Dette er en af Grundene til, at vi sætter vor Lid til, at Kirkens Medlemmer og Venner i hele Missionen vil komme til Stævnet i Odense til Pinsen. — Men for de trofaste Stævnedeltagere har vi ogsaa ønsket at gøre Stævnet i Odense til en uforglemmelig Oplevelse. — Medens jeg husker det, vil jeg gerne, at De ogsaa oplyser disse, at i Aar vil der findes en saakaldt *Stævnebillet*, som giver Adgang til *alt* hørende til Stævnet.«

»Hvilken Fordel er da ved at købe Stævnebillet?« afbryder vi.

»Det har mange Fordele bl. a.:

1. Man har alle Billetter hørende til Stævnet straks i Stedet for, at man tidligere skulde henvende sig et nyt Sted for en ny Billet.
2. Man sparer 25 Øre ved at købe Stævnebillet, idet denne er 25 Øre billigere, end hvis man købte hver Billet for sig.
3. Sidst, men ikke mindst: »Man har Chance for at vinde *gratis Rejse til Stævnet*« tilligemed *gratis Stævnebillet* og *gratis Banket*.«

»Hvorledes vindes disse Præmier?« spørger vi nysgerigt.

»Der er arrangeret nogle smarte Konkurrencer, som *alle* kan deltage i, men for at man kan faa Gavn af den *gratis Rejse til Stævnet* maa denne Konkurrence være overstaaet før Stævnet. Men nu maa jeg vistnok hellere tie stille, for ellers røber jeg noget af det, der staar i Programmet angaaende disse Konkurrencer.«

Naar Programmerne nu kommer ud til Paaske, vil det

altsaa være klogt at have Penge til at købe en Stævnebillet (Kr. 5,25), for hvem vil ikke gerne vinde en af disse Gevinster.

Vi ønsker Ungdomsforeningens Hovedbestyrelse Held og Lykke med Arrangementet.

Foraars - Distriktskonferencer 1937.

Konferencer vil blive afholdt som følger:

Esbjerg	Marts 26 til 29 inclusive
Silkeborg	— 31
Aarhus	April 2 til 5 inclusive
Aalborg	— 9 - 12 —
Randers	— 13
København	— 16 - 19 —
Odense	— 25 - 26 —

PROGRAM:

Fredag Aften Stor Koncert, Sangkoret.

Lørdag Aften Program udført af Distrikts Missionærer.

Søndag Morgen Præstedømmemøde fra 8,30 til 9,50

Sang. „Da du styrket fra dit Leje“.

Bøn.

Sang.

10 Minutters Tale af Distriktspræsidenten.

10 Minutters Tale „Hensigten med Præstedømmet“.

Taler af Besøgende.

Instruktioner fra Missionspræsidenten.

Kl. 9,55.

3 Minutters Orgelmusik.

1. Sang. 2. Bøn. 3. Sang.

Et 45 Minutters Program udført af Søndagsskolen.

Resten af Tiden anvendes til Vidnesbyrds møde.

Kl. 2 Eftermiddag.

1. Sang. 2. Bøn. 3. Sang.

10 Minutters Tale angaaende Nadveren.

Nadveren uddeles.

Kvartet eller andet Musiknummer.

10 Minutters Tale over Emnet: „Hvad Kirken har gjort for mig“ .

Taler og Instruktioner fra Besøgende.

Kl. 7 Aften.

1. Sang. 2. Bøn. 3. Sang.

Taler af Besøgende.

Præsident Lyman atter i London.

Præsident Richard R. Lyman er nu i London igen efter at have foretaget en Tur gennem de fleste af Missionerne i Europa. Kirkens Medlemmer i Danmark og vore Venner her vil længe mindes hans Besøg her i Danmark i Januar. Hans Møder med Missionærerne i Esbjerg, Aarhus og København var Festsdage for alle Deltagerne og hans Instruktioner vil vedblivende staa som Rettesnor og Leveregler for dem, baade under deres Missionsvirksomhed og efter. Præsident Lyman skulde ogsaa have besøgt Aalborg, men kunde ikke naa frem paa Grund af Snestorm og Trafikvanskeligheder. Ved Møderne, som afholdtes i Esbjerg og Aarhus saa vel som i København, talte Præs. Lyman til fuldt Hus og interesserede Forsamlinger. Præs. Lyman syntes særlig at paaskønne de varme Velkomsthilsener han modtog overalt baade af unge og gamle. Ved en Fest, som blev afholdt i København efter Mødet om Aftenen den 21. Jan. blev han af Ungdomsforeningerne overrakt en Present i Form af en smuk Papirkniv. Ved samme Løjlighed fik Københavns Gren ogsaa Besøg af Præs. Roy A. Welker af den Tysk-Østrigske Mission, som var ankommet til Danmark for at ledsage Præs. Lyman til Berlin. Paa Aftenmødet Fredag den 22. fik Præs. Lyman, efter Sædvane hjemme i Utah, Forsamlingen til at staa op og efter at have lært de engelske Ord, synge Ungdomsforeningernes Sang »Carry on«. Oversættelsen af Præs. Lyman og Præs. Welkers Taler i København blev udført af Magda Petersen, Eva Gregersen og Orson B. West.

Bryllup i Utah.

Beth Christensen, Datter af C. N. Christensen, Præsident for den danske, kirkelige Organisation i Salt Lake City, blev Fredag den 12. Februar ægteviet til Vern. H. Waldo i Salt Lake Tempel. Vielsen forrettedes af Apostel Rudger Clawson. Bruden er Søster til Max R. Christensen, der for faa Aar siden virkede som Missionær i Danmark.

N. F. G.

Fra Missionsmarken.

ESBJERG: Mandag den 8. Februar blev Sylva Petersen døbt af Distriktspræsident Ezra O. Carr. Og Hansine Jakobsen og Henry Christiansen blev døbt af Ældste George A. H. Petersen.

Selma Petersen, Grenssekretær.

Tirsdag den 9. Februar afholdt Gleaner-Pigerne og M-

Mændene i Esbjerg en særdeles vellykket Fest, hvor det følgende Program blev udført: Sang, »Jeg tjener Gud, mens jeg er ung«. Bøn ved Ældste Thomas Drury. Gleanerpigerne og M.-Mændenes Sange blev derpaa sunget af Gleanerpiger og M.-Mænd. Velkomsttale Søster Dagny Nielsen. Et glimrende Tableau, skrevet af Marius Løvendal, over Valgsproget 1937, blev udført af følgende Personer: Marius Løvendal, Gunnar Christensen, Erik Thomsen og Anna Lise Rasmussen. Tale over Valgsproget, Missionær Victor Degn. Deklamation Anna Nicolajsen. Tale over M.-Mændenes Arbejde, Missionær Ezra O. Carr. Duet, Selma Petersen og Missionær G. A. H. Petersen. Tale over Gleanerpigerne's Arbejde af Sylvia Petersen. Sangen »Livets Regn og Solskin« blev sunget af Gleanerpigerne. Derefter blev Skuespillet »Prøven« opført af følgende Personer: Anna Nicolajsen, Jenny Thomsen, G. A. H. Petersen, Gunnar Christensen og Erik Thomsen. Frugtposer, som Gleanerpiger og M.-Mænd havde medbragt blev bortsolgt ved Auktion og gav en god Skilling i Kassen. Under Dansen, som fandt Sted efter Skuespillet, var der forskellige Overraskelser, saasom Oplæsning af en Festavis og morsomme Sange. Festen sluttedes med Sangen »Der er et yndigt Land« og Bøn af Missionær Ezra O. Carr.

Edith Nielsen, Erik Thomsen, Sekretærer.

HERRING: Søndag den 7. Februar holdt vi vor Grenskonference, som bestod af to Møder, et om Formiddagen, hvor Søndagsskolen udførte et smukt Program og et andet Møde om Aftenen. Møderne lededes af Missionær Boyd T. Karren. Talerne ved Aftenmødet var Missionærene Harold Petersen og W. Nielsen fra Viborg og Distriktspræsident Arnold Bergesen og Missionær Jefferson Jørgensen fra Aarhus. Et Musiknummer blev udført ved Missionær Thomas Sørensen.

Den 24. Februar Kl. 8 Aften gav vi et Lysbilled-Foredrag paa Hotel Herning. Mødet lededes af Ældste Boyd T. Karren, og det følgende Program blev udført: Bøn ved Ældste Gordon P. Anderson, Silkeborg. En Kvartet blev sunget af Ældsterne Jackson og Anderson fra Randers og Sørensen og Anderson fra Silkeborg. En Guitar-Solo, Thomas Sørensen, Silkeborg. Derefter Foredraget »Forglemte Riger« af Richard Jackson, Randers. Mødet var godt besøgt.

B. C. K.

HORSENS: Torsdag den 11. Februar blev et Program samt Foredrag med Lysbilleder givet af Missionærene Karl Simonsen og Philo Henriksen, Horsens, assisteret af Distriktspræsident Arnold Bergesen og Missionær Ray P.

Frandsen fra Aarhus. Det indledende Program bestod af en kort Tale og forskellige Sangnumre. Foredraget blev holdt af Missionær Karl Simonsen.

K. M. S.

SILKEBORG: For at tilvejebringe Midler til deres Del af Omkostningerne ved sidste Ungdomsstævne holdt Ungdomsforeningerne i Silkeborg en meget fornøjelig Festlighed den 19. Februar. Aftenen begyndte med et Maskebal, hvor man dansede til Musikken fra et udmærket 3 Mands Orkester, Hr. Palmer Madsen, Br. Mads Madsen og Hr. Søndergaard Petersen. Senere paa Aftenen blev følgende Program udført: Humoristisk Samtale, Svend Emmers og Orville Thomsen. Oplæsning, Emil Thomsen. Skitse af Lilly Thomsen og Paul Rasmussen. Forfriskninger solgtes. Og Billetten til Festen betaltes med en Pakke indeholdende en Present. Disse bortsolgtes ved Auktion af Hr. Evald Nielsen. Det var en vellykket Aften baade i financierel og andre Henseender.

Æ. C. S.

KØBENHAVN: Grenskonference afholdtes den 21. Februar og begyndte med et Præstedømsmøde Kl. 9 Formiddag. Talerne ved dette Møde var Figat Breun, Sigfred Andersen, Le Moyne Petersen og Hans Mikkelsen. Mødet ledes af Grensforstander Orson B. West. Kl. 10 mødte Søndagsskolen og et Program blev udført under Ledelse af Skolens Forstander Ejner Hansen. Kl. 2 Eftermiddag afholdtes et Møde specielt for Grenens Funktionærer. Rappporter blev aflagt fra de forskellige Organisationer som følger: Den Kvindelige Hjælpeforening, Søster Emmy Andersen; Søndagsskolen, Ejner Hansen; De Unge Kvinders Forening, Søster Maren Mortensen; Unge Mænds Forening, Figat Breun; Primaryforeningen, Søster Karen Margrete Jensen; Sangkoret, William Ørum Petersen. Bemærkninger af Grensforstander Orson B. West, Præsidentinde Eliza Petersen og Ældste Søren Christensen.

Kl. 7 Aften afholdtes som sædvanligt Møde. Dette Møde lededes af Raadgiver i Grensforstanderskabet Carlo Leth. Talerne var Grensforstander Orson B. West, Missionær Robert Nelson og Distriktspræsident Jens W. Olsen. En Duet blev sunget af Søstrene Astri Rasmussen og Valborg Johansen. Alle Møderne var særdeles godt besøgt.

DAAB: Søndag Eftermiddag den 21. Februar blev Erhardt William Toft og Hustru Lilly Ester Jensen Toft fra København døbt af Ældste Paul B. Tanner.

RANDERS: Den 28. Februar blev Ragna Christensen og Astrid Christensen døbt af Ældste Richard H. Jackson.

Til den Kvindelige Hjælpeforening.

Mel: Paa fremmed Kyst og Vang.

<p>Søstre I som har modtaget Eders Kald i Herrens Sag, Som Verden har forsaget For at gore Guds Behag; : At hans Børn som trænge maa Hjælp og Trøst i Nød kan faa, Fra en venlig Moderhaand Rakt i Kærlighedens Hand. :</p>	<p>Søstre kom da lad os vandre Ud til Savnets dunkle Vraa, Hvor Sorg og Kval hos andre Hjærterne med Mismod slaa. : Hvor der mangler dagligt Brød Lad os lindre deres Nød, Hjælpe efter hvers Behov Under Kærlighedens Lov. : </p>
--	--

Og hvad godt vi gør til disse
 Mindste under Himlens Hvælv,
 Det regner Gud til visse,
 Det var gjort imod ham selv.
 :| Men naar os han kalder frem,
 Hvad vi ej har gjort mod dem,
 Har vi til vor store Skam
 Heller ikke gjort mod ham. |:

Hans Mikkelsen.

INDHOLD:

Mormons Bog	82	Ungdomsstævnet i Odense . . .	91
Til den kvindelige Hjælpefor- ening i Danmark	84	Foraarsdistriktskonkur- rence 1937	92
Nationale kvindelige Hjælpe- forening	85	Præsident Lyman atter i London	93
Ved den kvindelige Hjælpefor- enings 95aarige Fødselsdag .	88	Bryllup i Utah	93
Et Aar er atter svundet	89	Fra Missionsmarken	93
Kvindelig Hjælpeforenings Fødselsdag	90	Til den kvindelige Hjælpe- forening	96

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr. Aar.

Ansvarshavende Redaktør: *Alma L. Petersen*,
 Priorvej 12, København F.

Medredaktør: *Hans Mikkelsen*,
 Priorvej 12, København F.